

„Mintha a klasszikus tájképszerkesztés negatívját alkalmazta volna...”

közeledniük kellene egymáshoz. Szabály szerint vékonyodnak is, de ugyanakkor mérhetően párhuzamosak maradnak. A kép közepét ezek a hatalmas fenyőszálak töltik ki. Ahogy az ember egyre emeli a fejét, hogy végignézze a fenyőket felfelé, várnánk, hogy összetartsanak, s felettük megjelenik az ég. Nagy Imre azonban párhuzamosan tartotta a fákat, s nem nyitotta meg a teret az ég felé, csak

amúgy, jelzésszerűen. Ezzel eléri azt, hogy a néző a fák törzsét folyamatosan azonos távolságban észleli, mintha a festő visszagörbítette volna a teret. Ezzel ér el a művén olyan magasztos hatást, hogy szinte a régi görögök szent ligeteinek hangulatát érezzük, s mély, tiszta lélekkel megilletődünk

Jelen írás értelmezésében lehet, hogy kiiktat a műtörténet fogalomtárából egy mitikus fogalmat, az „erdélyi látásmód”-ot, azonban erre nincs szükség. Nem attól érezzük, erdélyiek és magyarországiak inkább magunkénak az erdélyi festészetet, hogy egy szerkesztési módból látásmóddá mitizált festői fogás az összetartó kapocs az e körből származó festők között; ez művi lenne és mesterkéltné. Nincs szükség rá, illetve ott legyen a helye, ahol a valóságban van: a festés munkafogásai között, s ezzel is bekapcsolódik az egyetemes művészetbe.

Az igazi erdélyi látásmód pedig az a művészi szemlélet, amely az ottani művészek munkáiból kiérzik ugyan, de szavakkal kielemezhetetlen.

Koós Daniella Moholy-Nagy László ösztöndíja

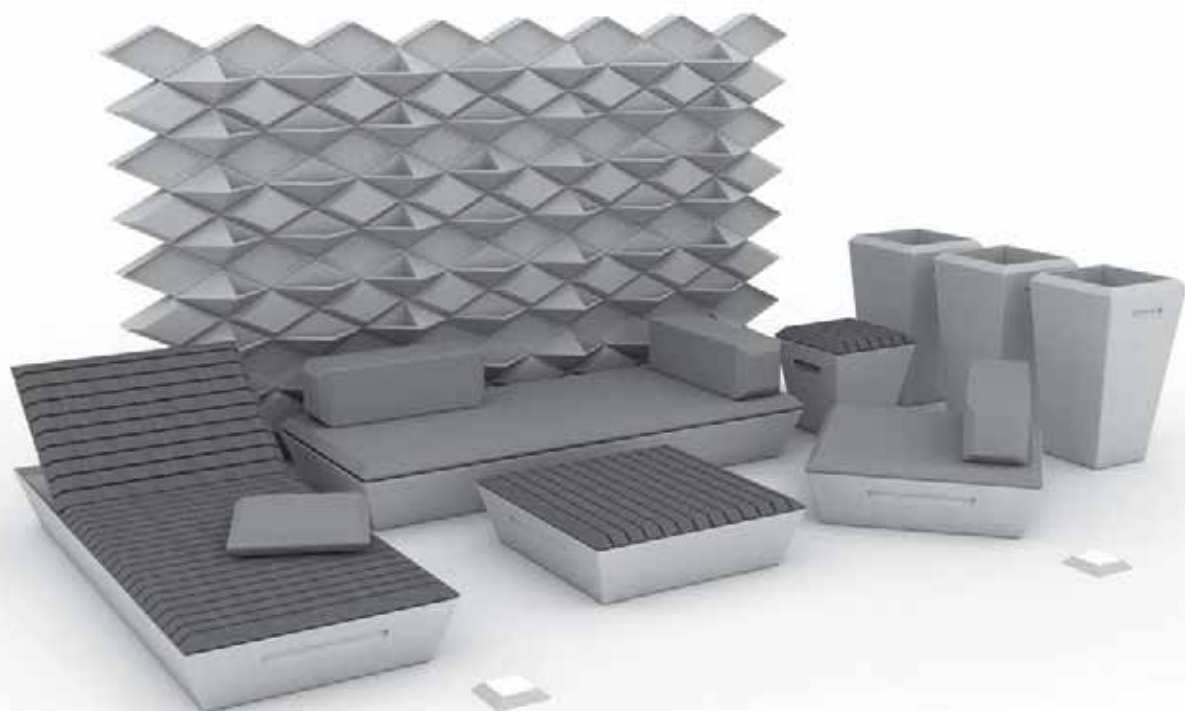
Modern kertkultúrához illeszkedő tárgycsoport tervezése

A 35 év alatti művészek pályakezdését, alkotói egyéniségük kibontakozását a kulturális kormányzat ösztöndíjakkal segíti. A fiatal designerek támogatására életre hívott Moholy-Nagy László ösztöndíjban már több, a Nyugat-magyarországi Egyetemen végzett alkotó részesült. Az ez évben is meghirdetett pályázaton az Alkalmazott Művészeti Intézetben végzett építészek-formatervezők közül a Koós Daniella a 2008/09 -ben második évre is kiérdemelte az elismerést.

„Az emberek a kertet egyre inkább, mint a lakótér részét kezelik.”

Minthogy napjainkban a kert is a mindennapi életünk szerves része, megtervezése és berendezése nagy figyelmet igényel. Látványának és ebből fakadóan kialakításának alapvető tartozéka a határoló kerítés, a fő hangsúly mégis a benne elhelyezkedő legkülönbözőbb elemekre (bútorok, világítótestek, virágtartó edények és ládák) esik.

Ez a betonból tervezett kerti bútorcsalád a passzív pihenést elősegítő tárgyi környezet esztétikus megteremtésére hivatott. Darabjait az organikus környezettel ellentétben következetesen geometrikus egyszerű formavilág jellemzi. Méretezésében a piacon kapható beltéri bútorokat követi. Formai-szerkezeti megformálásának alapeleme azonban a csonkolt gúla, amely táblás csiszolású drágakövekre emlékeztet. Ezt az idomot követik a fa-, illetve kárpitozott felülettel ellátott ülőkék, a virágedények, a szintén fával vagy szivaccsal

borított napozóágyak és asztalok. Mozgatásukat oldalaikon fogásra alkalmas bemélyedések könnyítik meg, a felesleges esővíz elvezetéséről lejtő és nyílás gondoskodik. A kerítés és az energiatakarékos LED fényforrással készülő kerti lámpa a fentiekkel rokon rombuszos formavilág jegyeit viseli.

(Forrás: http://www.hpo.hu/testuletek/mft/moholy/moholy-katalogus2008_web.pdf)